

данскѣ-тѣ пѣстинѣ, а тѣи сѣщо и чѣдотворнѣ силѣ, иже ни са въз петѣ-тѣ недѣлѣ, и силно показка, колка е милость-та божіа надъ грѣшника, кой-то са кае, и вика и насъ, да са оттрзгнемъ отъ страсти-тѣ. На това ны вика комай сичка-та пета недѣла, а и великій-а канонъ Андреа критскій пакъ са чете, защото вече сѣ близъ дене-тѣ на господньо-то страданіе.

Въ сѣботѣ църква-та притича за зашитство кзъмъ майкѣ-тѣ божіи, и комай сичкѣ-тѣ утреннѣ обраша въз чѣденъ акатистъ пречистой дѣвѣ, возбранной коеводѣ, често изъ дълбочинѣ-тѣ си сърдечнѣ зовѣши: „радѣи са невѣсто неневѣстнаа!“ Сз нейнѣ-тѣ помощь въз тѣзи дене на постъ-а, въз време-то на царь Иракліа и патріарха Сергіа, бѣ избавена грѣца-та столнина отъ Скиты-тѣ и Сарацины-тѣ; кои-то ъ бѣхѣ обиколили, и тогава свѣщенство-то и народъ-а въз влахеранскѣ-та църквѣ пѣахѣ ней за почетъ пѣсны сз хвалѣ, и не сѣдахѣ да си починѣтъ цѣла ношъ, и отъ това е станало и име-то: неседаленъ, грѣцки акатистъ.

Понеже е въз тѣзи пѣсны покрай хвалѣ-тѣ прескатоу дѣвѣ прекрасно описана тайна-та, какъ е сынъ божій зель не себе тѣло челоуѣческо, за-това е църква-та за споманъ и охрабреніе за послѣдны-тѣ нараштеніа наредила, да са свѣршава таа слѣжба въз отреденъ денъ, кой-то са дѣма по-хваля на свѣта Богородица; и зарѣчала на свои-тѣ сынове, да често скоеколно четѣтъ акатистъ въз особены църковны и домашны молитвы.